ဒက္ခိဏေယျ ဂုဏ်တော်ဖွင့်

(ကျက်မှတ်ရန်)

(၇) ဘဂဝတော-ရွှေဘုန်းတော်သခင်, ရှင်တော်မြတ်ဘုရား၏၊ သေ ဃော သာဝကသံဃော-အစုံလေးပါး, သီးခြားရှစ်ဖော်, သံဃာတော် အပေါင်း, ဤ အရိယာသူတော်ကောင်းသည်၊ ဒက္ခိဏေယျော-တမလွန် စခန်း, ကြီးပွားလမ်းဘို့, မြော်မှန်း ရည်ရွယ်, ပေးလှူဘွယ်ကို, ရည်ရွယ်သမျှ, အကျိုးရသဖြင့်, တစ မချန်, အလှူခံခြင်းငှါလည်း ထိုက်တော်မူပါပေ၏။

× × × × ×

ကြည့်ရှုရန် အဓိပ္ပါယ်

ဒက္ခိဏေယျ ဂုဏ်တော်သည် " အလှူကို ခံထိုက်၏ " ဟူသော အနက်ကို ပြသည်။ [ဒက္ခိဏာ + ဃေယျ။ ဒက္ခိဏာ = အလှူ (လှူဘွယ်ဝတ္ထု) + ဃေယျ = ခံယူထိုက်သည်။]

နောင် တမလွန်ဘဝ၌ ကြီးပွားချမ်းသာဘို့ ရည်မှန်း၍ လှူဒါန်း **အပ်သော** အလှူကို "ဒက္ခိဏာ" ဟု ခေါ်၏၊ အရိယာသံဃာတော်များသည် ရည်မှန်းတိုင်းသော အကျိုးကို ရစေနိုင်သောကြောင့် ထို ဒက္ခိဏာကို ခံယူခြင်းငှါ ထိုက်တန်တော်မူကြပေသည်၊ ထို ဒက္ခိဏာသည် မိမိအတွက် ချမ်းသာဘို့ရန် လှူဒါန်းခြင်းတမျိုး, သေလွန်သူ မိဘ ဆွေမျိုးများအတွက် လှူဒါန်းခြင်းတမျိုးဟု နှစ်မျိုးရှိ၏။

(၁) မိမိအတွက် အလှူသည် အခွင့်သာလျှင် သင့်ရာဘဝ၌ နိဗ္ဗာန်မရမခြင်း အကျိုးပေးမည်၊ ယခုအခါ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင် မဟုတ်သူတို့ ကောင်းကျိုးခံစား နေကြရသည်မှာလည်း သူတို့သန္တာန်မှာ

(အင္ဂုမအကြိမ်)

ရှေးက ထို " ဒက္ခိဏာ " အလှူမျိုး ပါရှိခဲ့သောကြောင့် ဖြစ်သည်၊ ရှေးက ကုသိုလ်ကံဟောင်း၏ ကောင်းကျိုးကို ခံစား နေကြရသည်၊ ယခုဘဝ၌ပြုမိသော မကောင်းမှုများအတွက် နောက်နောက် ဘဝ၌ သိသာလတ့ံ၊ ၉၁ ကမ္ဘာအတွင်းဝယ် မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ ဖြစ်ပါလျက် နတ်ပြည်သို့ရောက်သူမှာ တယောက်သာ ဘုရားရှင် တွေ့မြင်တော်မူပါသတဲ့၊ [မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ ဟူရာ၌ သဲသဲမဲမဲ သူတို့အယူ၌ စွဲလမ်းသူကိုသာ ဆိုလိုသည်၊ ဗုဒ္ဓဘာသာ မဟုတ်ရုံမျှကို မဆိုလို။]

(၂) သေလွန်သူ ဆွေမျိုးများကိုမှန်းလျက် လှူဒါန်းရာ၌ကား သေသူက ငရဲကျသော်ငြား, တိရစ္ဆာန် အမိဝမ်း၌ ဖြစ်သော်ငြား, အလွန်ဝေးသော တော, တောင်, မြစ်, သမုဒ္ဒရာကမ်း၌ ပြိတ္တာ ဖြစ်နေသော်ငြား, လူ့အမိဝမ်း၌ ဖြစ်ရသော်ငြား, နတ်ပြဟ္မာ ဖြစ်ရသော်ငြား, ဤက လှူဒါန်းသော ကုသိုလ်ကို သူတို့ မသိနိုင်ကြ၊ သိနိုင်သော်လည်း သူတို့မှာ အကျိုးထူး မရကြ၊ သို့သော်လှူဒါန်းသူ ဆွေမျိုးတို့မှာကား ထုံးစံအတိုင်း ဒါနကုသိုလ် ဖြစ်ကြပါသည်။

သေလွန်သူသည် မိမိအိမ် ရွာ မြို့ အနီးအပါး အကြိုအကြား၌ သွားလာလျက် စားရမဲ့သောက်ရမဲ့ပြိတ္တာမျိုး(အစိမ် တစ္ဆေ သူရဲ) ဖြစ်နေလျှင် ကျန်ရစ်သော ဆွေမျိုးများက ဆွမ်း-သင်္ကန်း စသည်ကို လှူဒါန်း၍ "ဤအလှူသည် သွားလေသူ အမိ(အဘ, ဆွေမျိုး)အတွက် ဖြစ်ပါစေသတည်း၊ သွားလေသူ အမိ(အဘ, ဆွေမျိုး)မည်သူမည်ဝါသည် ချမ်းသာပါစေ သတည်း" .... "ဤ ကုသိုလ်ကို ဝမ်းမြောက်စွာ သာဓုခေါ်ပါလော, အညီအမျှ ကုသိုလ်ရအောင် အမျှယူပါလော, အမျှပေးပါ၏" ဟု ပြောဆို၍ အမျှဝေသောအခါ ထို ပြိတ္တာများ

(အင္ဂုမအကြိမ်)

တွေ့မြင် ကြားသိလျှင် သာဓုခေါ်၍ အဝတ်အစားတို့ကို နတ်သမီး နတ်သားများ ကဲ့သို့ပင် ရရှိနိုင်ကြသည်၊ မိမိအတွက် လှူဒါန်းနေသော်လည်း မမြင်မကြားရသဖြင့် သာဓုမခေါ်နိုင်လျှင် မရကြသေး။ ထို့ကြောင့် သေလွန်သူကို ရည်မှန်း၍ "ဒက္ခိဏာ" ကို ပြုသောအခါ မပြုမီကပင် အချို့အရပ်၌ သုသာန် စသည်သွား၍ "ယနေ့ အလှူဒါနပြုမှာမို့ လိုက်ခဲ့ပါ" ဟု ဖိတ်မန်ကာ အိမ်သို့ ခေါ်လာကြသည်၊ ထိုကုသိုလ်ကို အလွန်ဝေးသော ရှေးရှေးဘဝက ပြိတ္တာဖြစ်ကြသော ဆွေမျိုးဟောင်းများလည်း သာဓုခေါ်နိုင်လျှင် အဘို့ရခွင့် ရှိပါ၏၊ ထို့ကြောင့် တစုံတယောက် ဆုံးသောအခါ ဆူဆူပူပူနှင့် ပကာသန အတွက် သုသာန်မှာ လှူခြင်းထက် မိမိအိမ်မှာပင် ဆုံးသည့်နေ့ကစ၍ လှူဒါန်းလျက် အမျှဝေသော နည်းသာ ကောင်းမြတ်ပါသည်။

ရက်လည်ဆွမ်း။ ။အချို့အရပ်၌ ဆွေမျိုးတယောက် အနိစ္စရောက်ပြီးသောအခါ ရက်လည်ဆွမ်းကျွေးမှုကို ပြုကြ၏၊ ထိုသို့ပြုရာ၌ အကြောင်းရင်းကား "လူတယောက်သေဆုံးသောအခါ ကံပစ်ချရာ ဘဝသို့ ချက်ခြင်းမပြောင်းသေးဘဲ ဘဝဟောင်း၌ရှိရစ်သောအိမ်နှင့် ဆွေမျိုးများ၏ အနီးအပါးဝယ် တဝဲလည်လည်နှင့် လှည့်လည်ကြည့်ရှုကာ ခုနစ်ရက်ကြာအောင် နေသည်" ဟု အယူရှိကြ၏ ထို့ကြောင့် ခုနစ်ရက်ပြည့်သောအခါ "ဘဝတပါးသို့အပြောင်းတွင် ဘဝဟောင်းက ဆွေမျိုးများပြုသော ကုသိုလ်ကို ဝမ်းမြောက်စွာ သာဓုခေါ်ပြီးလျှင် ကောင်းရာဘဝသို့ရောက်ပါစေတော့" ဟုရည်စူးလျက် ၇ ရက်လည်မှ ဆွမ်းသွတ်ကြသည်။

နည်းလမ်း မဟုတ်။ ။စင်စစ်မှာ ထိုသို့ မှတ်ထင် စွဲလမ်းသည့်အတိုင်း ၇ ရက်မျှ မိမိအိမ်၏ အနီးအပါးတွင် စောင့်စား လှည့်လည်နေတော့သည် မဟုတ်ပါ၊ ကံစီမံရာဘဝသို့ ချက်ခြင်းပင် ပြောင်းကြရပါသည်၊ ငရဲ ရောက်မည့်သူကို ကံက ဆိုင်းငံ့ စောင့်စားနေမည် မဟုတ်၊ ချက်ခြင်း ပစ်ချလိမ့်မည်၊ နတ်ပြည် ရောက်မည့်သူကလည်း ဆွေမျိုးဟောင်းများကို ငံ့ညှာနေမည် မဟုတ်၊ အိမ် အနီးအပါး၌ နေ၍ ဤဘဝ ဆွေမျိုးများကပြုမည့်ကုသိုလ်ကိုမြော်လင့်နေသူကား ပြိတ္တာဘဝ ရောက်နေသူသာတည်း၊ ထို့ကြောင့် ရက်လည်အောင် ဆိုင်းငံ့ခြင်းသည် နည်းမှန်မဟုတ်ပါ၊ ဆုံးသည့်နေ့ကစ၍ တတ်အားသမျှ ကုသိုလ်ပြု အမျှဝေခြင်းသာ နည်းလမ်းကျပါသည်။

ပြိတ္တာ ရှစ်သောင်းလေးထောင်။ ။ဤကမ္ဘာမှ ပြန်၍ရေတွက်သော် ၉၂ ကမ္ဘာထက်၌ "ဖုဿ" မည်သော ဘုရားရှင် ပွင့်တော်မူပါသည်၊ ထို ဘုရားရှင်၏ ညီတော် မင်းသား သုံးယောက်တို့သည် စည်းစိမ်များကို ဘဏ္ဍာရေးမင်းကြီးနှင့် အခွန်ဝန်အား လွှဲအပ်၍ အရပ်ရပ် ကိစ္စတို့ကို မှာထားပြီးလျှင် ကျွန်တော်ရင်း တထောင်နှင့်တကွ တဝါတွင်းလုံး * ဆယ်ပါးသီလ စောင့်ထိန်းလျက် ကျောင်းတော်မှာ နေကြလေသည်၊ လွှဲအပ်ခဲ့သော ဝန်ကြီးများက ဘုရားအမှူးရှိသော သံဃာတော်များနှင့်တကွ မင်းသားတို့၏ အခြေအရံများအတွက်ပါ ချက်ပြုတ်၍ ပြုစုကြရ၏။

× × × × ×

*ဤစကားကို ထောက်၍ "ရွှေငွေကို တခါထည်း မပေး မစွန့်သော်လည်း သီလ စောင့်ခိုက်၌ မကိုင် မခံလျှင် ၁၀ ပါး သီလကို စောင့်ကောင်း၏" ဟု သိသာ၏။

ထိုအခါ ကိစ္စကြီးငယ် ရွက်ဆောင်ပြုလုပ် ချက်ပြုတ်ကြသူ ဝန်မင်းဆွေမျိုးတို့သည် ရှစ်သောင်း လေးထောင်ခန့် ရှိသတတ်၊ သူတို့သည် သံဃာတော်များအတွက် ချက်ပြုတ်ထားသော စားသောက်ဘွယ်မှ သံဃာတော်များ မကပ်ရခင် နေ့စဉ်မပြတ် သား သမီးများကိုလည်း ကျွေးမွေးကြ, မိမိတို့လည်း စားသောက်မိကြသဖြင့် ဤကမ္ဘာ၏အစ လောက်ကပင် အားလုံး ပြိတ္တာများဖြစ်ကြ၍ စားရမဲ့ သောက်ရမဲ့ နေကြရလေသည်။ [ဤဝတ္ထုကိုထောက်၍ သူများ ဒါနပြုရာ၌ မိမိတို့က ဦးဦးဖျားဖျားမစားမိအောင် ကလေးများကိုလည်းမကျွေးမိအောင် သတိပြုကြပါ။]

ထိုနောက် ပွင့်တော်မူလာသော ရှေးဘုရားရှင်များ အထံတော်သို့ ချဉ်းကပ်လျက် စားသောက်ရမည့်ကာလကို လျှောက်ထားကြရာ, "ဂေါတမဘုရား ပွင့်တော်မူလျှင် သင်တို့၏ဆွေမျိုး ဖြစ်ခဲ့ဘူးသော အခွန်ဝန်သည် ဗိမ္ဗိသာရမင်းဖြစ်၍ ဒါနပြုသောအခါ သင်တို့အား အမျှပေးဝေလိမ့်မည်၊ ထိုအခါ၌ သင်တို့ စားသောက်ကြရပေလိမ့်မည်" ဟု မိန့်တော်မူခဲ့သဖြင့် အမြော်ကြီး မြော်လင့်၍ နေခဲ့ကြလေသည်။

ထိုနောက် ငါတို့ဘုရားရှင် ပွင့်တော်မူလာ၍ ဗိမ္ဗိသာရမင်းသည် ရှေးဦးစွာ လှူဒါန်း ကျွေးမွေးသောအခါ အမျှ မဝေမိသဖြင့် အဖို့မရ၍ ညဉ့်အခါ အသံပြုလျက် ကိုယ်ထင်ပြကြလေသည်၊ ဗိမ္ဗိသာရမင်းလည်း ဘုရားအထံတော်လာ၍ အကြောင်းကို လျှောက်ထားရာ အကြောင်းစုံကို ဟောတော်မူသောကြောင့် နောက်ထပ် သင်္ကန်းဆွမ်းတို့ကို လှူ၍ အမျှပေးမှ သာဓု ခေါ်ကြသဖြင့် ပြိတ္တာ အဖြစ်မှ လွတ်မြောက်၍ နတ်အဝတ်အစားများ ပေါ်ပေါက်ရလေသတဲ့။

(အဋ္ဌမအကြိမ်)

သတိထားဘွယ်။ ။အမျှပေးဝေမှုနှင့် စပ်၍ သတိထားဘွယ် တရပ်ကို ဥပရိပဏ္ဏာသ ဒက္ခိဏာဝိဘင်္ဂသုတ် အဋ္ဌကထာ၌ တွေ့ရ၏၊ မုဆိုးတယောက်သည် သေလွန်၍ ပြိတ္တာ ဖြစ်နေသော ဆွေမျိုးကို ရည်စူးလျက် သီလသိက္ခာမရှိသော (ရဟန်းအတု) ကိုယ်တော်အား ၂ ကြိမ်တိုင်အောင် အလှူပေး၍ အမျှပေးဝေသော်လည်း အမျှမရဘဲ ရှိရာ, ၃ ကြိမ်မြောက် ပေးလှူပြန်သောအခါ ပြိတ္တာက "ငါ့ဘို ဥစ္စာကို ဒုဿီလကြီးက လုယူထားသည်" ဟု အော်ဟစ် သတဲ့။ [ဒုဿီလကိုလှူ၍ အမျှ ပေးဝေသောကြောင့် "ငါ့မှာ အဖို့မရဘူး" ဟု ဆိုလိုသည်။]

ထို့ကြောင့် ဆွေမျိုးဟောင်းကို ရည်မှန်း၍ လှူဒါန်း ကြရာ၌ မိမိကိုယ်တိုင် သီလ ဆောက်တည်လျက် သီလရှိသူအား လှူဒါန်း၍ အမျှပေးဝေမှ အဖို့ရဘွယ်ရှိကြောင်း ကောင်းကောင်းကြီး သတိပြုသင့်ကြပေသည်၊ သီလရှိသောပုဂ္ဂိုလ်ကို မရွေးချယ်တတ်လျှင်ငင်း, ရွေးချယ်ရမှာအားနာလျှင်ငင်း, သံဃာအကုန်ကိုရည်မှန်းလှူဒါန်း၍ အမျှဝေသင့်ပါသည်။

"သံဃာ" ဟူရာ၌ ရဟန်းတော်အများ စုမိမှ "သံဃာ" ဟု မမှတ်ရ၊ ရဟန်းတပါးပင် ဖြစ်သော်လည်း မိမိက "သံဃာအား လှူပါ၏" ဟု သံဃာကိုရည်စူး၍ ဆွမ်းတထပ်လှူလျှင်လည်း သံဃိက ဒါန ဖြစ်နိုင်ပါ၏၊ ရဟန်းတော် အများကို ပင့်၍ လှူရာ၌မှ အထူး ပြောဘွယ် မလိုပါ၊ ထို့ပြင်— သေလွန်သူကို အကျိုးရစေလိုသော ဆန္ဒဖြင့် ကုသိုလ်ပြုရာ၌ မည်သည့်နည်းနှင့်မျှ ဂုဏ် ပကာသနတွေ မပါရအောင် သတိပြုသင့်ပါသည်။

(အဋ္ဌမအကြိမ်)

အင်္ဂုလိကရဏီယ ဂုဏ်တော်ဖွင့်

(ကျက်မှတ်ရန်)

(၈) ဘဂဝတော-ရွှေဘုန်းတော်သခင်, ရှင်တော်မြတ်ဘုရား၏၊ ဧသ ဧသော သာဝကသံဃော — အစုံလေးပါး, သီးခြားရှစ်ဖေါ်, သံဃာတော်အပေါင်း, ဤ အရိယာသူတော်ကောင်းသည်၊ အင်္ဂုလိကရဏီယော - တလောကလုံး, ကိုင်းညွတ်ရှိုးလျက်, ရှင်ပြုံး ကြည်ညို, ရိုသေမြတ်နိုး, လက်အုပ်မိုး၍, ရှိခိုးခြင်းကိုလည်း ထိုက်တော်မူပါပေ၏။

× × × × × × ×

ကြည့်ရှုရန် အခိပ္ပါယ်

အင်္ဂုလိကရဏီယ ဂုဏ်တော်သည် "လက်အုပ်ချီမှုကို ပြုထိုက်၏" ဟူသော အနက်ကို ပြသည်။ [အင်္ဂုလိ = လက်အုပ်ချီမှု + ကရဏီယ = ပြုထိုက်သည်။]

အရိယာ သံဃာတော်အပေါင်းသည် တလောကလုံးရှိ လူ နတ် ဗြဟ္မာ သတ္တဝါတို့၏ ကြည်လင်ရွှင်ပျ မြတ်နိုးလှစွာ ကိုင်းညွတ်ရှိသေမှု လက်အုပ်ကို နဖူးပေါ် ရောက်အောင် မိုးလျက် ရှိခိုးမှုကို ခံထိုက်ပေ၏၊ ပုထုဇဉ် သံဃာတို့ကား အရိုအသေခံထိုက်လောက်အောင် သီလ သမာဓိ ပညာဂုဏ်မရှိပါလျှင် လူတို့က အရိုအသေပြုမှုကြောင့် မိမိတို့ အပေါ်၌ ကြီးလေးသောတာဝန်များ တက်ရောက်လာဘွယ်ရှိသည်၊ ဝိသုဒ္ဓိမဂ်လာ အောက်ပါ ဂါထာသည် အလွန် သံဝေဂဖြစ်ဘွယ် ကောင်းသော ဂါထာပေတည်း။

ပိဏ္ဍောပိယာ အယောဂုဠော,
အယောပဋ္ဋော စ စီဝရံ၊
ဝိဟာရော အယောကုမ္ဘိဝ,
သတ္တိဝေဓော အင်္ဂုလိ။

အသာ-ထို သီလသိက္ခာ, ကောင်းစွာမစင်, ပုထုဇဉ်ဆိုး, ရဟန်းမျိုး၏၊ ပိဏ္ဍောပိ - ဒကာ ဒကာမ, သဒ္ဓါကြွ၍, ထာဝရ လှူဒါန်း, စားဘွယ် ဆွမ်းသည်လည်း၊ အယောဂုဠောဝ — အရှိန်ရဲရဲ, မီးလျှံစွဲသည်, သံခဲ သံလုံး, သံတုံးတွေနှင့် တူလှလေ၏၊ စီဝရံ- ကိုယ်ဝယ်ဆင်မြန်း, ဝတ်သင်္ကန်းသည်၊ အယောပဋ္ဋောဝ — အရှိန် ကြီးမား, မီးလျှံဝါးသည့်, သံပြားကြီးနှင့် တူလှလေ၏၊ ဝိဟာရော—သွား ရပ်ထိုင် လျောင်း, နေရာကျောင်းသည်၊ အယောကုမ္ဘိဝ — ဝန်းကျင်တောက်ပြောင်, ရဲရဲလောင်ညီး, သံအိုးကြီးနှင့် တူလှလေ၏၊ အင်္ဂုလိ- လူသူအားလုံး, များညွတ်ရှိုး၍, ရှင်ပြုံးကြည်ညို, ရိုသေမြတ်နိုး, လက်စုံမိုး၍, ရှိခိုးကြခြင်းသည်၊ သတ္တိဝေဓော-အရောင်လက်လက်, မြမြထက်သည့်, လှံရွက်ကိုမိုး, စိုင်း၍ထိုးသည်နှင့် တူလှလေသတည်း။

မိမိ၏ သီလသိက္ခာ မလုံလောက်လျှင် ရဟန်းအဖြစ်၌ နေထိုင်ဘို့ရန်ပင် မသင့်တော့ပြီ၊ ရဟန်းအဖြစ်ဟူသည် အလွန်ကြီးမားသော ဆုထူးကို ရည်ရွယ် မှန်းထားသော အဂ္ဂသာဝက မဟာသာဝက အလောင်း ဘုရားအလောင်း များနှင့်သာ, သို့မဟုတ် — နိဗ္ဗာန်ကို မြန်မြန်ရလို၍ သံသရာ၌ ငြီးငွေ့သော သူတော်ကောင်း တို့နှင့်သာ ထိုက်တန်၏၊ အမှတ်တမဲ့ နေသူတို့မှာ ဗုဒ္ဓသာသနာတော်နှင့် မတန်မရာချေ။

သို့ပါလျက် အမြင်တိုသော ဆွေမျိုး များက " လူ့ဘောင်၌ တေလေ လုပ်နေလျှင် အိမ်မှာ အနှောက်အရှက် ပေးလိမ့်မည်, ရာဇဝတ်မှု ကျူးလွန်လျှင် ထောင်ကျ၍ ဆင်းရဲလိမ့်မည်, ဘာမှ အလုပ်အကိုင် မတတ်လျှင် အသက်မွေး ခက်လိမ့်မည်၊ ဘုန်းကြီး လုပ်နေလျှင်ကား အစားအသောက် အနေအထိုင် မကြောင့်ကြရ, ဘာမျှ မလုပ်မကိုင်ဘဲ ဘုရားထူး ဦးချခံ၍ ဟန်ဟန် ပန်ပန်ကြီး နေနိုင်သည် " ဟု သူတို့တွက်ကိန်းအရ အိမ်၌ အသုံးကျပုံ မပေါ်သူကို ဘုန်းကြီးလုပ်ဘို့ တိုက်တွန်းလိုက်ကြသဖြင့် သာသနာ့ဝန်ကို မဆောင်နိုင်ဘဲ သာသနာတော်ကြီးကို "ဖိစီး" နေသော သာသနာ့ဝန်စီးတွေ ပေါများ၍ နေသည်မှာ လွန်စွာ ဝမ်းနည်းဘွယ်ကောင်းလှတော့၏။

လောက ကောင်းကျိုးကို ဆောင်ရွက်နေသော ပုဂ္ဂိုလ်ကောင်းများနှင့် ဆက်ဆံခွင့်မရသော ခေတ်လူငယ် တချို့က ထို သာသနာ့ဝန်စီးများကို ကြည့်၍ ဘာသာရေးကို ပစ်ပယ်လိုသော စိတ်ထားများလည်း ယခုအခါ ပေါ်ပေါက်လာသဖြင့် သာ၍ ကြောက်ဘွယ် ဘေးကြီးနှင့် ရင်ဆိုင်ရတော့မလို ဖြစ်နေချေပြီ၊ ဝန်ဆောင်ပုဂ္ဂိုလ်များသည် သာသနာသန့်ရှင်းရေးကို ကြိုးစားနိုင်ကြလျှင် ကြိုးစားဘို့ အချိန် ရောက်နေပါပြီ၊ မကြိုးစားနိုင်ကြလျှင်ကား တခြားနိုင်ငံက ဘုန်းကြီးများ၏ အခြေအနေသို့ ရောက်ဘို့ရန် အချိန်ကြာကောင်းမှ ကြာပေမည်။ [တခြားနိုင်ငံ၌ ဘုန်းကြီးအခေါ် ခံရသူများကို အထက်တန်းမှာ မထားကြ၊ ထို ဘုန်းကြီးများလည်း သင့်တော်သလို ရှာဘွေ၍ အသက်မွေးကြရရှာသည်။]

အနုတ္တရ ပုညခေတ္တ ဂုဏ်တော်ဖွင့်

(ကျက်မှတ်ရန်)

(၉) ဘဂဝတော–ရွှေဘုန်းတော်သခင်, ရှင်တော်မြတ်ဘုရား၏၊ သေ ဧသော သာဝကသံဃော-အစုံလေးပါး, သီးခြားရှစ်ဖော်, သံဃာတော်အပေါင်း, ဤ အရိယာသူတော်ကောင်းသည်၊ လောကဿ – လူ နတ် ဗြဟ္မာ, သတ္တာအပေါင်း၏၊ အနုတ္တရံ – အတူ မရှိ, မြတ်ခေါင်ထိသော၊ ပုညခေတ္တံ– ကုသိုလ် ကောင်းမှု, မျိုးစေ့စု၏, ကြီးထု မြင့်မား, စွင့်စွင့် ကားလျက်, ဖွင့်ထွား ဘွယ်ရာ, လယ်ယာ မြေကောင်းအတူ, ဖြစ်တော်မူပါပေ၏။

× × × × ×

ကြည့်ရှုရန် အဓိပ္ပါယ်

အနုတ္တရ ပုညခေတ္တ ဂုဏ်တော်သည် " ကောင်းမှုမျိုးစေ့ကို ကြဲချ စိုက်ပျိုးဘို့ရာ မြတ်သောလယ်ယာနှင့် တူတော်မူ၏ " ဟူသော အနက်ကို ပြ၏။
[အနုတ္တရ= မြတ်သော+ ပုည= ကောင်းမှု+ ခေတ္တ = လယ်ယာ။]

အရိယာ သံဃာတော်သည် လယ်ယာ မြေကောင်းနှင့် တူ၏၊ ကောင်းမှုရှင်များကား လယ်ယာရှင်နှင့်တူသည်၊ ကောင်းမှုရှင်များ ပြုကြသော လှူဒါန်းမှု, ရဟန်းတော်များ၏အဆုံးအမအတိုင်း သီလ ဆောက်တည်မှု, ဘာဝနာကမ္မဋ္ဌာန်း စီးဖြန်းမှုမှာ အောင်အောင် မြင်မြင် အနှစ်ပြည့်ဝသော မျိုးစေ့နှင့် တူသည်။

လယ်ယာ စိုက်ပျိုးရာ၌ မြက် သစ်ပင်စသော အနှောက်အရှက် ကင်း၍ သန့်ရှင်းသော လယ်ယာ၌ စိုက်ပျိုးသော မျိုးစေ့များသည် စည်ပင် ပြန့်ပွား ဖွင့်ထွား ကြီးမားသကဲ့သို့, ကောင်းမှုရှင်များသည်

လှူဒါန်းမှု အစရှိသော မျိုးစေ့တို့ကို ကိလေသာ အညစ်အကြေးတို့မှ ကင်းဝေး စင်ကြယ်ပြီးသော အရိယာသံဃာတော်၌ စိုက်ပျိုး ကြဲချ လိုက်မှသာ နောင် အချိန်ကျသောအခါ အလွန် ကြီးမားသော အကျိုးများကို စံစားကြရပါလိမ့်မည်။

ထို့ကြောင့် ယခုနှယ်အခါ အရိယာသံဃာဟူ၍ သိသိသာသာ မထင်ရှားရကား သံဃာအများနှင့် စပ်ဆိုင်သော ကထိန်သင်္ကန်း လှူဒါန်းမှု, နေ့စဉ် ဆွမ်းလောင်းမှု စသော ကိစ္စ၌ ပရိနိဗ္ဗာန် စံဝင်ပြီးသောသံဃာတော်များနှင့် တသာသနာလုံး သံဃာတော်များကို ရည်မှန်း၍ လှူဒါန်းကြပါ၊ တပါး နှစ်ပါးစသည် လှူဒါန်းရာ၌ကား သီလ သမာဓိ ပညာ, ကောင်းစွာ လုံလောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်များကို ရွေးချယ်၍ လှူဒါန်းမှသာ အကျိုးများများ ရနိုင်မည်၊ ပုထုဇဉ် သူတော်ကောင်းများလည်း သောတာပန်လောက်နီးနီး ခရီးရောက် ကြပေသည်။

လာဇာနတ်သမီးဝတ္ထု။ ။ ဘုရားလက်ထက်တော်က ဆင်းရဲသူ အမျိုးသမီးတယောက်သည် လယ်တောစောင့်ရင်း သရည်စာ အဖြစ်ဖြင့် စားဘို့ရာ ပေါက်ပေါက်ကလေးများကို လှော်ထား၏၊ အရှင်မဟာကဿပမထေရ်မြတ်လည်း နိရောဓသမာပတ်မှ ထလျှင် ဆင်းရဲသူမကလေးကို မြင်သဖြင့် လယ်တောသို့ ဆွမ်းခံ ကြွတော်မူသည်၊ အမျိုးသမီးကလေးသည် မိမိစားဘို့ရာ ပေါက်ပေါက်ကလေးများကို လာရောက် လှူဒါန်းပြီးလျှင် ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ မိမိ၏ အလှူကို အောက်မေ့လျက် လယ်စောင့်တဲသို့ အပြန်တွင် ကစင်း (ကန်သင်း) ရိုးမှ မြွေကိုက်သဖြင့် ချက်ခြင်းဆုံးလေသည်၊ ထိုအခါ မိမိကုသိုလ်ကို

ဝမ်းမြောက်သောစိတ်ကစွဲနေသဖြင့် အလွန် မဆင်းရဲဘဲ နတ်ပြည်သို့ ရောက်၍ ပေါက်ပေါက်ဇာတွေ တွဲရရွဲဆွဲနေသော ဘုံ၌ နတ်သမီး ဖြစ်ကာ "လာဇာနတ်သမီး" ဟု ထင်ရှားလေသည်။ [ပေါက်ပေါက်ကို ပါဠိလို "လာဇာ" ဟု ခေါ်သည်။]

ထို့နောက် အရှင်မဟာကဿပ မထေရ်ကို ကျေးဇူး တင်လှ၍ ဝတ်ကြီး ဝတ်ငယ် ပြုစုလိုသောကြောင့် အရှင်မဟာကဿပ နေရာ လိုဏ်ဂူသို့ ဆင်းလာသောအခါ၊ အရှင်မဟာကဿပက အပြုအစု မခံသဖြင့် ငိုငိုရီရီနှင့် နတ်ပြည်သို့အပြန်တွင် ဘုရားရှင် မြင်တော်မူ၍ တရားဟောတော်မူရာ "သောတာပန်" အဖြစ်သို့ ရောက်လေသည်၊ ဤသို့လျှင် အရိယာ သံဃာတော်သည် ကောင်းမှု တည်းဟူသော မျိုးစေ့ကို စိုက်ပျိုးဘို့ရာ အတုမရှိသော လယ်ယာမြေကောင်းနှင့် တူပါပေသည်။ [ဓမ္မပဒ အဋ္ဌကထာ, ပါပဝဂ်။]

ဤဝတ္ထု၌ အနည်းငယ်သော ပေါက်ပေါက် ကလေးများကို လှူဒါန်းမှုကြောင့် နတ်စည်းစိမ် ရရုံမျှမက, သောတာပန် ဖြစ်သည့် တိုင်အောင် ကြီးကျယ်သော အကျိုးထူးကို ရသည်မှာ ညောင်စေ့ ကလေးစိုက်ပျိုးလိုက်ရာ ညောင်ပင်ကြီးပေါက်လာသည်နှင့်တူသော ကြောင့် "ညောင်စေ့လောက်လှူလိုက်လျှင် ညောင်ပင်ကြီးလောက် ရ၏" ဟု ပြောစမှတ်ပြုကြပေသည်။

တိုက်တွန်းချက်။ ။ယခုကာလ မိကောင်း ဘကောင်း သားသမီးတို့မှာ ရှေးကပြုခဲ့သော အကုသိုလ်တွေ ရှိစေကာမူ အကျိုးမပေး ရလျှင် မနေနိုင်လောက်အောင် (အပါယ် ၄ ပါးသို့ မချရလျှင် မနေနိုင်လောက်အောင်) ကြီးကျယ်သောအကုသိုလ်ကံများကား အကျိုး

ပေးသင့်သမျှ ပေးပြီးဖြစ်၍ နောက်ထပ်အကျိုးပေးဘို့ရာ အကုသိုလ်ကံကြီးများ မရှိသလောက် နည်းပါးလေပြီ၊ ထို့ကြောင့် ယခုဘဝ၌ ကြီးကျယ်သော အကုသိုလ်ကံများကို နောက်ထပ် မဖြစ်ရအောင် စောင့်စည်း၍ ကြိုးကြိုးစားစား ပါရမီဖြည့်သွားလျှင် ကောင်းသော ဘဝသို့ ရောက်ဘို့ရန်မှာ မလွဲနိုင်တော့ပြီ၊ တကယ်တမ်း လိုချင်ပါမူ နိဗ္ဗာန်နှင့် နီးလှပေပြီ။

ယခုဘဝကား သေရေး ရှင်ရေးထက် အရေးကြီးသော ဘဝပေတည်း၊ ယခုဘဝ၌ မေ့မေ့လျော့လျော့နှင့် ခပ်ပေါ့ပေါ့နေသွားကြလျှင် သံသရာမှကျွတ်လွတ်ဘို့အတွက် မြော်လင့်ချက် ဝေးလှ၏၊ ယခုဘဝ၌ အားရပါးရ ကြိုးစားကြလျှင်ကား အထက်တန်း ရောက်ဘို့လည်း မခက်, သံသရာမှ လွတ်ဘို့လည်း မခက်တော့ပြီ၊ သို့အတွက် ကိုယ်စီ ကိုယ်င စိတ်ထား မြင့်မြတ်အောင် ပြုပြင်လျက် အကုသိုလ်များကို အထူးဆင်ခြင်ကြပြီးလျှင် ပြခဲ့သောဝတ္ထုကိုထောက်ထား၍ ကုသိုလ်ကောင်းမှုကို နေ့စဉ် ကြိုးစားကြပါ၊ ထိုကဲ့သို့ ကြိုးစား၍ စိတ်ကောင်းထားသူသည် ဘဝအဆက်ဆက်၌ သူတော်ကောင်းနှင့် တွေ့၍ ထို သူတော်ကောင်းအထံမှ ကောင်းသော ဩဝါဒကို ရနိုင်ပါ၏၊ ထိုဩဝါဒအတိုင်း နေထိုင်လျှင် အပါယ် မကျနိုင်တော့ဘဲ ပါရမီ အဆင့်ဆင့် ရနိုင်ပါသည်။

သူတော်ကောင်း ဆိုသည်မှာ — (၁) ငါးပါးသီလကို လုံခြုံသူ, (၂) ငါးပါးသီလ၌ မပါသေးသော ဒုစရိုက်များကို ရှောင်လေ့ရှိသူ, (၃) ဣဿာ မစ္ဆရိယမဖြစ်အောင် သတိထားသူ, (၄) ဒါနစသော ပုညကြိယဝတ္ထုကို စွမ်းနိုင်သမျှ ပြုလေ့ရှိသူသာတည်း။

သံဃာ့ရှိခိုး ဂါထာဖွင့်

(ကျက်မှတ်ရန်)

ဇိဝံ နဝဟိ ဂုဏေဟိ,
လောကမှိ ဝိဿုတံ ဂဏံ၊
သာသနံ စိရဓာတာရံ,
ဝန္ဒာမိ တီဟိ သာဒရံ။

ဇိဝံ နဝဟိ ဂုဏေဟိ – ဤ သုပ္ပဋိပန္နတာ, အစလာသည့်, ကိုးဖြာသော ဂုဏ်တော်အပေါင်းတို့ဖြင့်၊ လောကမှိ – ဘဝဂ် ဆုံးအောင်, ဘုံသုံးဆောင်၌၊ ဝိဿုတံ – တိတ္ထိတို့ဘောင်, လွန်မြားမြောင်သည့်, ဟန်ဆောင်သံဃာ, အဖြာဖြာထက်, အရာရာဖြင့်, ဂုဏ်ရည်တင့်၍, ကြီးမြင့် ထင်ရှားပေထသော၊ သာသနံ — ကမ္ဘာ့ကမ္ဘာ, လွန်လေပါလည်း, တခါတဖန်, ကြုံရန်ခဲကပ်, အမြတ်ရတနာ, ဤသာသနာတော်မြတ်ကြီးကို၊ စိရဓာတာရံ-ဘုရားလက်ထက်, အဆက်ဆက်မှ, မပျက်ရအောင် ပို့ချသင်ယူ, ဆောင်ရွက်တော် မူလာပေထသော၊ ဂဏံ - အတွင်းစိတ်ဓာတ်, မြင့်မြတ်ကြည်လင်, သူတော်စင်ကောင်း, အရိယာသံဃာတော်အပေါင်းကို၊ တီဟိ - လက်အုပ်အဥ္ဇလီ, နှုတ်သံချီ၍, ရှင်ကြည်မနော, သုံးပါးသော ဒွါရတို့ဖြင့်၊ သာဒရံ-လေးမြတ်ကြည်ညို, ရိုသေခြင်းရှိသည် ဖြစ်၍၊ ဝန္ဒာမိ — ဂုဏ်တော် ထုံမွှမ်း, ပုံတော်မှန်းလျက်, ချီးမွမ်း ထောမနာ,....ပဏာညွှတ်ကျိုး, လက်စုံမိုး၍ ရှိခိုး ကန်တော့ပါ၏ဘုရား။

× × × × ×

[ဂုဏ်တော် ၉ ပါးကို သံဃာ့ဂုဏ်တော်ဖွင့်အစ၌ ပြခဲ့ပြီ။]

ကြည့်ရှုရန် အစီပွါယ်

တိတ္ထိတို့ဘောင် .... ကြီးမြင့် ထင်ရှားပေထသော။ ။ဘာသာဘိုင်း၌ ဘုရားအပြင် တပည့်သံဃာများလည်း ရှိကြရိုးပင် ဖြစ်ပေ၏၊ တိတ္ထိတပည့် ဟူသမျှတို့ထက် ဘုရားရှင်၏ အရိယာ ဖြစ်ပြီးသော တပည့်သံဃာတော်များက အရာရာ၌ ဂုဏ်အရည်အခြင်း သာလွန်ကျော်စောတော်မူကြပေသည်။

ရာဇဂြိုဟ် သဌေးကြီး။ ။ဘုရားရှင် လက်ထက်တော်အခါ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌ သဌေးတဦးသည် ရေချိုးရာမှ စန္ဒကူးနံ့သာတုံးကို ရသဖြင့် သပိတ်လုပ်စေပြီးလျှင် ယခုကာလ၌ ရဟန္တာတွေ အလွန်ပေါများနေပေသည်၊ "ရဟန္တာအစစ်ရှိလျှင် ဤသပိတ်ကို တန်ခိုးဖြင့် ဆောင်ယူပါလော" ဟု ကြော်ငြာပြီးလျှင် အတောင် ၆၀ မြင့်သော ဝါးကြီးကို စိုက်ထောင်ကာ သပိတ်ကို ဆွဲထားလေသည်၊ ထိုအခါ တပည့် သံဃာများနှင့်တကွ တိတ္ထိဘုရား ဆရာကြီးများ ကိုယ်တိုင်လာ၍ ဈာန်ပျံတော့မည့် ဟန်ကို ပြရာ, တပည့်များက " အရှင်ဘုရား .... သပိတ်ကလေး တလုံးအတွက် အဖိုးများစွာ ထိုက်သော တန်ခိုးတော်ကိုပြတော်မမူပါနှင့်ဘုရား" ဟု ဆွဲကြင်ကြ တောင်းပန်ကြ၍ ဟန်ကိုပြလျက် ပြန်ကြလေသည်။

ဤနည်းအတိုင်းဟန်ပြလျက် အချိန်ကုန်ပြီးနောက် ၇ ရက်မြောက်၌ကား အရှင်မောဂ္ဂလ္လာန်၏ တိုက်တွန်းချက်အရ အရှင် ပိဏ္ဍောလမထေရ်သည် သုံးဂါဝုတ်လောက်ရှိသော ကျောက်ဖျာကြီးကို ခြေမဖြင့် တို့ယူ၍ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၏ အထက်ကောင်းကင်၌ ဈာန်ပျံလေရာ, တပြည်လုံး အုံးအုံးကြွက်ကြွက် ဆူကာ " အရှင်ဘုရား သတိထားတော်မူပါ, ... ကျောက်ဖျာကြီး ကျလာပါမည်, သတိထားတော်မူပါ" ဟု လက်နှစ်ဘက်ဖြင့် ဦးခေါင်းပေါ်မှာ ကွယ်ကာကြလျက် တောင်းပန်သူက တောင်းပန်, ဗန်း စကောစသည်ကို ဦးခေါင်းပေါ်တင်၍ ကွယ်ကာသူက ကွယ်ကာ, အိမ်တွင်းမှာ ပုန်းသူက ပုန်းနှင့် တရုန်းရုန်း လှုပ်ရှားနေလေသည်။ [ဈာန်အဘိညာဉ်၏ တန်ခိုးသည် လေးသောအရာ ပေါ့, ပေါ့သောအရာ လေးအောင်ပြုနိုင်၏။]

ထို့နောက် အတော်ကြာအောင် လှည့်ဝဲပြီးမှ သဌေးကြီး၏ ပင့်လျှောက်ချက်အရ ကျောက်ဖျာကြီးကို သူ့နေရာချ၍ ကောင်းကင်မှ ဆင်းသက်တော်မူခဲ့သည်၊ ဤသို့လျှင် ဘုရားရှင်၏သာဝကဖြစ်သော သံဃာတော်များသည် တိတ္ထိတို့၏ ဟန်ဆောင်သံဃာများနှင့် အနေအထိုင်မှစ၍ ဂုဏ် အရည်အခြင်းအားဖြင့် အရာရာ ကွာခြားလျက် ကြီးကျယ် ထင်ရှားပါပေသည်။ [စူဠဝဂ္ဂပါဠိတော် - ခုဒ္ဒကဝတ္ထုခန္ဓက။]

သာသနာ သုံးရပ်

(၁) ပရိယတ္တိသာသနာ = ပါဠိတော်နှင့် အဋ္ဌကထာကျမ်းစာများ။
(၂) ပဋိပတ္တိသာသနာ = တရားတော်အတိုင်း ကျင့်ကြံအားထုတ်မှု။
(၃) ပဋိဝေဓသာသနာ = မဂ်ဖိုလ် နိဗ္ဗာန်တရားကို သိကြ ရကြမှု။

သံဃာတော်သည် သာသနာတော်မဟုတ်, သာသနာ့ဝန်ဆောင်များသာတည်း၊ ထို သာသနာ့ဝန်ဆောင်ဖြစ်ကြသော သံဃာတော်များ၏ တာဝန်ကား အထက်ပါ သာသနာ သုံးမျိုးကို ကိုယ်တိုင်အားထုတ်ခြင်း, သူတပါးတို့ကို နားလည်အောင် ပို့ချ ဟောပြခြင်းအားဖြင့် ကွယ်ပျောက်မသွားအောင် စောင့်ရှောက်ရခြင်းတည်း။

ဘုရားလက်ထက်....ဆောင်ရွက်တော်မူ ။ ။ ဤ သာသနာ သုံးရပ်ကို မကွယ်ပအောင် ဘုရားလက်ထက်တော်မှစ၍ ကျမ်းဂန် တတ်သိ ပညာရှိအပေါင်းတို့သည် အဆက်ဆက် **ဆောင်**ရွက်တော် မူလာခဲ့ကြပေသည်၊ အကယ်၍ ရှေးရှေးက သံဃာတော်များသည် ကိုယ်ကျိုးအတွက် သက်သက်ကြည့်၍ တရားကိုချည်း အားထုတ်နေ ခဲ့ကြသော်ငြား,ရဟန်းသံဃာများကို အဆက်ဆက် စာပေမပို့ချဘဲ အေးအေးနေခဲ့ကြသော်ငြား,ဒကာ ဒကာမတွေကိုသာ ဟောပြော၍ နေခဲ့ကြသော်ငြား, ဤသာသနာသုံးရပ်သည် ဘုရားရှင် ပရိနိဗ္ဗာန် စံတော်မူပြီးနောက် မကြာခင် ကွယ်ပျောက်ခဲ့ရာ၏၊ စာချဆရာတော် တို့၏ အပင်ပန်းခံလျက် ကျမ်းဂန်ပြုခြင်း အဆက်ဆက် စာပို့ချ ခြင်းကြောင့်သာ ယခု တိုင်အောင်ပင် ဤသာသနာတော်ကြီးကို အားလုံး တွေ့ကြုံရပေသည်၊ သာသနာတော် တည်တံ့ရေးကို သတိ ပြုမိသောအခါ ကျမ်းပြု စာချဆရာတော်များသည် အထူးကြည်ညို စရာ ကောင်းလှပါပေသည်၊ ထို့ကြောင့် ကျမ်းဂန်တတ်သိ ပညာရှိ များကို“ဘုရားအရာထား၍ ဘုရားရှင် ကိုယ်တော်စား သာသနာပြု ပုဂ္ဂိုလ်များ”ဟု မြွက်စားခဲ့ကြပေသည်။

သာသနာ ဆောင်ရွက်ခဲ့ပုံအစဉ်

ပဌမ သင်္ဂါယနာတင်ခြင်း။ ။ဘုရား ပရိနိဗ္ဗာန်စံတော်မူပြီး နောက်၌ ၇ ရက်လောက် အကြာမှာ အရှင်မဟာကဿပ ရှေ့တွင် ရဟန်းတပါးက မဖွယ်မရာ စကားဖြင့် ရှင်တော်ဘုရားကို ထိပါး ပုတ်ခတ်ခြင်းကြောင့် ပရိနိဗ္ဗာန်စံပြီး၍ လေးလမြောက်မှာ အရှင် မဟာကဿပကိုယ်တိုင် ကြီးကြပ်၍ ပိဋကတော်များကို စီစဉ်ကာ

(အဋ္ဌမအကြိမ်)

သင်္ဂါယနာ တင်ခဲ့ရသည်။ [အားလုံးပေါင်း၍ တညီတညွတ်ထည်း ရွတ်ဆိုကြခြင်းကို “ သင်္ဂါယနာတင်ခြင်း ” ဟု ခေါ်ရသည်၊ သံ + ဂါယနာ၊ သံ=စုပေါင်း၍ + ဂါယနာ=ရွတ်ဆိုခြင်း။]

ဒုတိယသင်္ဂါယနာတင်ခြင်း။ ။ထို့နောက် အနှစ်တရာလောက် ကြာပြန်လျှင် ရဟန်းအချို့တို့ ငွေအလှူခံမှုကြောင့် “ အရှင် မဟာ ယသ ” တိုက်တွန်းချက်အရ ဒုတိယသင်္ဂါယနာ တင်ခဲ့ရပြန်သည်။ [မအပ်မရာ ငွေအလှူခံမှုကား သို့ကလောက်ပင် အရေးကြီး၏။]

တတိယ သင်္ဂါယနာတင်ခြင်း ။ ။ ထို့နောက် ဘုရားရှင် ပရိနိဗ္ဗာန်စံ၍ အနှစ် ၂၃၅ နှစ်မြောက်တွင် ဓမ္မာသောကမင်းကြီး၏ လက်ထက်မှာ သာသနာတော်ဝင်၍ တိတ္ထိတို့ နှောက်ရှက်မှုကြောင့် “ အရှင် မောဂ္ဂလိပုတ္တတိဿ ” အမှူးပြုလျက် တတိယသင်္ဂါယနာ တင်ခဲ့ရပြန်သည်။

စတုတ္ထသင်္ဂါယနာတင်ခြင်း။ ။ထိုသင်္ဂါယနာ တင်ပြီးနောက် သာသနာတော်သည် သီဟိုဠ်ကျွန်းနှင့်တကွ အရပ်ရပ် ပျံ့နှံ့လေရာ, သထုံပြည်တိုင်အောင် ရောက်လာလေသည်၊ သီဟိုဠ်ကျွန်း၌ များစွာ စည်ပင် ထွန်းကားစဉ် “ဗြာဟ္မဏတိဿ” သူပုန်ဘေးကြီး ဖြစ်ပေါ် လာ၍ ပြည်ရွာ မငြိမ်သက်ရကား ရဟန်းအများပင် မဇ္ဈိမဒေသ အိန္ဒိယဘက်သို့ ကူးသွားကြရလေသည်။

ထိုအခါ ကျမ်းတတ်အကျော် အချို့ဆရာတော်တို့သည် သီဟိုဠ် ကျွန်းမှာ ကျန်ရစ်ခဲ့ကြ၍ လူအများလည်း တောထဲ၌ ပုန်းအောင်း နေရကား ဆွမ်းဘောဇဉ်ကို မျှတအောင် မဆိုထားဘိ, စားကောင်း

(အဋ္ဌမအကြိမ်)

ရာရာ သစ်သီးသစ်ရွက်ကိုမျှ မှန်မှန်လှူနိုင်သူ မရှိသဖြင့် ရံဖန်ရံခါ အစာအဟာရကို မရကြပါ၊ သို့သော် နှုတ်တက်ဆောင်ထားသော ကျမ်းဂန်များကို မေ့မည်စိုးသောကြောင့် ရေစိုသော သဲပြင်ပေါ်မှာ ၀ှေလျောင်းပြီးလျှင် ရင်မှပူရအောင် ရင်ဘတ်ပေါ်မှာ သဲစိုတင်၍ ပိဋကတော်များကို ရွတ်အံသရဇ္ဈာယ်ကာ ဆောင်ရွက်ခဲ့ရှာကြ ပေသည်။ (လုံ့လတော်ကြီးမား၍ သာသနာတော်မှာ ကျေးဇူးတော်များကြ ပါပေစွ။)

ထို့နောက် သူပုန်ဘေးကြီး ငြိမ်းအေးသွားသောအခါ အားလုံး သံဃာတော်များသီဟိုဠ်ကျွန်းသို့ ပြန်ရောက်ကြသဖြင့် နောက်နောင် အခါ ယခုလိုဘေးကြီး ဖြစ်လာခဲ့လျှင် နောင်လာ နောက်သားတို့ ပိဋကတော်ကို နှုတ်တက်ဆောင်နိုင်ရန် ခဲယဉ်းမည်ကို မြင်တော်မူ ကြ၍ ပရိနိဗ္ဗာန် စံတော်မူပြီးနောက် အနှစ် ၄၅၀ လောက်မှာ ဝဋ္ဋ ဂါမဏိမင်း၏လက်ထက်၌ ပိဋကတော်များကို ပေရွက်ပေါ် ရေးသား စေ၍ စတုတ္ထသင်္ဂါယနာ တင်တော်မူခဲ့ရပြန်သည်။ [စတုတ္ထသင်္ဂါ ယနာ မတင်မီက ယခုကာလလို စာဖြင့် ရေးသား၍ မထားဘဲ နှုတ်တက်ရအောင် ဆောင်ခဲ့ကြပါသည်။]

ပဉ္စမ သင်္ဂါယနာတင်ခြင်း ။ ။ စတုတ္ထ သင်္ဂါယနာတင်ပြီး နောက် မြန်မာနိုင်ငံတွင် သထုံမှ — ပုဂံသို့ သာသနာဆက်၍ အဝ နေပြည်တော်၌ " ရွှေနန်းကျော့ရှင် နရပတိ " မင်း၏ လက်ထက် ရောက်သောအခါ "သိုဟန်ဘွား" ခေါ် ရှမ်းလူမျိုးက နှောက်ရှက် အုပ်စိုးလာသဖြင့် သာသနာတော် ကစဉ့်ကရဲ ဖြစ်ကာ ကျမ်းစာ များကို မီးရှို့ပြီးလျှင် ရဟန်းတော် အမြောက်အများကို သတ်ဖြတ်

ကြရာတွင် စာတတ်ပုဂ္ဂိုလ်ချည်းပင် သုံးရာကျော်လောက် ပါသွား သတဲ့၊ ထိုအခါ ကျန်ရစ်သော ရဟန်းတော်များက စာပေများကို စုဆောင်းကြရာ ဝိနည်းငါးကျမ်းတွင် ပရိဝါ ပါဠိတော်ကို ရှာဖွေ မရဘဲ ရှိလေသော်, အတော်ကြာအောင် လိုက်၍ရှာကြမှ နှုတ်လွတ် ရသော တောကျောင်းဘုန်းတော်ကြီး "အရှင်ဒီပ" ကို တွေ့၍ ကူးယူ ကြရလေသတဲ့။

ထိုသို့ ကြိုးကြိုးစားစားနှင့် မြန်မာဆရာတော်များ ဆောင်ရွက် လာခဲ့ကြရာ မင်းတုန်းမင်းလက်ထက်မှာ " ပဉ္စမ သင်္ဂါယနာတင် " အနေသို့ရောက်အောင် တံဆိပ်ရ ဆရာတော်ကြီးများ ပြင်ဆင်လျက် ကျောက်ထက်အက္ခရာ တင်တော်မူခဲ့ကြ ပေသည်၊ ထို မင်းတရား၏ သာသနာကို မြှောက်စား ချီးမြှင့်မှုကြောင့် ယခုအခါ မြန်မာနိုင်ငံ သာသနာတော်သည် အဘိဓမ္မာ ဘက်နှင့် ဝိနည်း ဘက်၌ သီဟိုဠ် ယိုးများ တိဘက် ဂျပန် တရုပ်ပြည်၌ရှိသောသာသနာထက် သာလွန် ကောင်းမြတ်လျက် ရှိပေသည်။

ဤသို့ ဘုရားရှင် ပရိနိဗ္ဗာန် စံလွန်တော်မူသည်မှစ၍ သာသနာ တော်ကြီး ကွယ်ပျောက်သင့်ပါလျက် မကွယ်ပျောက်ရလေအောင် ဆောင်တော်မူလာကြသော အရိယာ သံဃာတော်များနှင့် ပုထုဇဉ် ပညာရှိအပေါင်း သူတော်ကောင်းတို့သည် နောင်လာ နောက်သား ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်များအတွက်မှာ လွန်စွာ ကျေးဇူးများကြပါပေသည်။

အထူး သတိပေးချက် ။ ။ ဤ ပြခဲ့သော စကားစဉ် အရ သံဃာ့ရတနာ၏ အကြောင်းအရာနှင့် တကွ သာသနာ့ဝန်ဆောင် ပုဂ္ဂိုလ်များကို ရွေးချယ်တတ်လောက်ပါပြီ၊ တရံတခါ သံဃာကုန်